

De tornada

Written by Tere Molla Castell. La Independent
Tuesday, 14 September 2021 11:46

There are no translations available.

OPINIO

Tot i el silenci estival, les coses, tot just han canviat. Bé sí, han evolucionat a pitjor. Major nombre d'agressions sexuals múltiples a dones.

Major ferocitat en el discurs postmoguay per imposar "la seva" veritat qual dogma de fe, amb el que això suposa per als drets de les dones i la seva seguretat. Major càrrega de treball i, per tant, mental per a les dones amb el teletreball. I així un llarg etc.

Amb el tema de les violències masclistes ja és impossible parlar de totes les que s'han patit en aquest temps de silenci: Assassinats, violacions, assassinats de filles i fills, cops, insults i infinites maneres més de violentar-nos.

I, per si ens faltava alguna cosa, homes autoassignats dones competint en les olimpíades com a dones. Amb la seva sola paraula.

I aquest Govern, autoproclamat progressista i feminista, mirant cap a un altre costat, sense voler mirar els problemes estructurals que les seves pròpies polítiques ens generen a les dones.

Quanta pressa es va donar **Sánchez** a anunciar la creació de grups a la Guàrdia Civil i la Policia Nacional per a perseguir els delictes d'odi contra les persones homosexuals, però ni una paraula, ni tampoc ni una acció per combatre les violències masclistes. La judicatura té a les seves mans instruments jurídics per evitar que pares condemnats per maltractaments a les seves parelles no puguin veure els fills, però tot just les utilitzen, amb el risc que això comporta per a les criatures, com hem vist i desgraciadament seguirem veient.

Sembla que les vides de les dones segueixen sense importar-los ni a la classe política, ni a la judicatura instal·lats tots dos com estan en un patriarcat que els porta a estar còmodes en aquesta situació tot i que el preu de mantenir aquests estatuts siguin les vides de dones i criatures.

Però per acabar d'empitjorar les coses, arriben els posmoguays, s'apoderen de el Ministeri d'Igualtat on la lluita hauria de ser contra totes les violències masclistes i totes les desigualtats que estructuralment seguim patint les dones, i comencen una croada per convertir en lleis els desitjos d'alguns sense cap tipus d'acreditació mèdica o psicològica. Això, implícitament, porta aparellats nous perills per a les dones en molts aspectes que van des del llenguatge, perquè s'utilitza un neollenguatge que pretén fer desaparèixer paraules com "mare" o "dona" per a, d'aquesta manera esborrar el concepte de dona i tot el que porta associat en quant a drets i proteccions específiques com a subjectes polítics específics que som.

Decepció darrere decepció, excepte alguna honrosa excepció per part d'un Govern que ha deixat de governar a més de la meitat de la població que som les dones. Ens posen molt difícil plantejar-nos de nou el vot a opcions que crèiem que anaven a buscar la justícia social però que han acabat servint els interessos, no sempre confessables, d'algunes multinacionals que donen suport al negoci farmacèutic de les hormones, les operacions i mutilacions físiques que suposa el que anomenen "transsicionar", etc.

El feminisme s'ha quedat orfe d'esquerres polítiques com comprovem cada dia quan se'ns insulta i fins i tot agredeix per estar disconformes amb aquestes polítiques. Polítiques que hem

De tornada

Written by Tere Molla Castell. La Independent
Tuesday, 14 September 2021 11:46

---

de recordar que van dirigides a una minoria de la població en clar detriment d'altres majories. Aquest estiu reflexionava amb un amic d'una opció política que no és d'esquerres i tots dos dèiem el mateix: Ni jo puc parlar ja de "la meua" gent en política i ell afirmava el mateix. Hem deixat de creure en els que fins fa un temps eren per a cada un de nosaltres "els nostres".

Difícil ho tenim a l'hora de dipositar el vot. Perquè votar cal votar, però ja no tinc clar en quin sentit fer-ho.

Si, ja sé que per ser el primer article de la nova temporada no estic massa optimista, ho sé. Però tampoc vull enganyar a ningú. Així em sento.

Però, encara que de vegades les forces flauegin i em sàpiga dins d'una dissidència a la qual les meves pròpies conviccions m'han portat, la llum del feminisme mai s'apaga i dins d'aquesta dissidència són les meves germanes feministes i les dones en general que són el meu motor de cada dia.

Precisament avui fa vint anys em vaig prometre a mi mateixa treballar fins al meu últim alè per denunciar les violències masclistes en totes les seves formes per intentar evitar sofriment a dones i nenes. Fins ara aquesta ha estat la meua línia vital i espero que així segueixi fins al meu últim alè. Encara que no ho posin fàcil, aquí estarem.

Sempre hi ha una cosa que em conforta quan em donen baixons per desesperació o cansament i és que mai em sento sola en la lluita i al temps pensar que, perquè van ser, som i perquè som, seran.